ZJEDNOTENIE NEMECKA

- Nemecko od roku 843 (zánik Franskej ríše) bolo rozdrobené na najprv 26 kniežatstiev -> vznikla
 SRN (1. cisár Otto I. korunovaný v roku 966, v ríši zavládol chaos)
- Nemecko prvý krát zjednotil Napoleón, keď vytvoril Rýnsky spolok
- Druhýkrát sa zjednotili v období Jaro Národov
- Dve koncepcie: 1. Veľkonemecká ríša (všetky krajiny hovoriace po nemecky A. Hitler)
 - 2. Malonemecká ríša (zjednotenie kniežatstiev)
- 1861 zjednotenie Nemecka "železom a krvou" Wilhelm I. (panovník), Otto von Bismarck (kancelár) -> forma konštitučnej monarchie
- 1862 1870 vojny:
- DÁNSKA
- 2. PRUSKO-RAKÚSKA bitky: Sadová
- 3. PRUSKO-FRANCÚZSKA bitky: Sedan
- 18.1.1871 Versailles vyhlásené Nemecké cisárstvo (vo Versailles bolo podpísané aj mierové rokovanie po 1. svetovej vojne)
- Chcú kolónie ("hľadáme miesto na výslní")
- Politika revanšu = pomsta medzi Francúzskom a Nemeckom

BISMARCKOVA ÉRA:

- A) Vnútorná politika
- Vízia reálneho rýšskeho života zjednotenie politické, ekonomické, kultúrne (náboženstvo)
- Hospodársky životaschopný celok
- Vytváranie centrálnych inštitúcií, spoločných zákonov, noriem, potláčanie síl, ktoré by tento cieľ mohli narušiť (cirkev, socialisti)
- Kulturkampf boj proti cirkvi, cirkev je pod štátom (kňazi skladali vernosť ríši)
- Antisocialistický zákon uskutočňoval reformy, aby hnutia socialistov ani nevznikli (8-hodinový pracovní čas, mzda, dovolenka,...) = vznik sociálneho zákonodarstva
- B) Zahraničná politika
- Power of balance rovnováha síl v Europe čo sa týka kolónií
- Problém balkánskej otázky oslabenie Osmanskej ríše, ktorá sa stiahla z balkánu
- 1. Berlínska konferncia podpora vznikov nových štátov (následný politický/hospodársky vplyv)
 - Rakúsko-Uhorsko získalo Bosnu a Hercegovinu začala sa tam 1. Svetová vojna https://sk.wikipedia.org/wiki/Berl%C3%ADnsky kongres

2. Berlínska konferencia (1885) - rozdelenie Afriky medzi Európske krajiny - https://oskole.detiamy.sk/clanok/berlinska-konferencia-1885/2

<- OTTO VON BISMARCK
WILHELM I. ->

ZJEDNOTENIE TALIANSKA

- Taliansko bolo rozdrobené:
- Sever Apenínského polostrova nadvládu Habsburgovcov > priamo v Benátsku a Lombardii,
 Toskánsku a Modene.
- II. Sardínske kráľovstvo savojská dynastia autonómia (Turín)
- III. Stred Talianska ovládal pápežský štát
- IV. južné Neapolské kráľovstvo patrilo španielskym Bourbonovcom
- Hospodárske rozdiely medzi severom (priemysel, hospodársky vývoj, cestná a železničná infraštruktúra) a juhom (poľnohospodárstvo, zaostalé, feudálne vzťahy) > medzi štátmi boli colné bariéry > prehlbovanie rozdielov
- **risorgimenta** (G. Mazzini, G. Garibaldi) začiatok 19. storočia, začiatok revolučného hnutia, vyvrcholilo revolučným hnutím r. 1848/49, ktoré však neprinieslo očakávené výsledky
- Idea zjednotenia našla svoje miesto na dvore sardínskeho kráľa Viktora Emanuela II., ktorého ministerský predseda Camillo Cavour odmietol revolučnú cestu presadzovanú Mazzinim a zvolil taktiku vyčkávania na priaznivejšiu medzinárodnú situáciu -> Krymská vojna (1853-56), expanzionistické snahy Ruska obsadiť oblasti bývalej Osmanskej ríše (Moldavsko, Rumunsko a Valašsko) plánovala zastaviť Veľká Británia a Francúzsko na ich strane aj Sardínske kráľovstvo -> získali medzinárodnú prestíž a spojenectvo s Francúzskom.

G. GARIBALDI G. MAZZINI VIKTOR EMANUEL II. C. BENSO (CAVOUR)

- Stretnutie Napoleona III s Cavouri (1858) > Napoleon III. podporoval zjednotenie Talianska pod vládou savojskej dynastie a Cavourovi sľúbil vojenskú podporu proti Rakúsku
- Začiatok vojna 1859 bitke pri Magente a Solferine sa spojeným francúzsko-talianskym vojskám podarilo poraziť rakúsku armádu
- Bitky pri Solferine sa účastnil aj švajčiarsky obchodník Henri Dunant, ktorý o nej neskôr vydal knihu Spomienky na Solferino, kde opisuje hrôzy vojny, predovšetkým utrpenie ranených a zomierajúcich na bojisku po bitke. Kniha prinášala aj návrh na založenie spoločnosti, ktorá by zabezpečovala starostrlivosť o týchto trpiacich. Dunantove úsilie viedlo ku založeniu medzinárodnej organizácie Červeného kríža a ku prijatiu Ženevského dohovoru o zlepšení osudu ranených vojakov v poli v r. 1864.
- Bojov v Lombardii sa účastnil aj Giuseppe Garibaldi
- V júli 1859 podpísal Napoleon III. s Rakúskom separátnu mierovú dohodu vo Villafrance, ktorá prinášala najväčšie výhody Francúzsku - nie Talianom
- Sardínske kráľovstvo získalo: časť Lombardie s Milánom (Francúzi naoplátku dostali Nizzu a Savojsko)
- Druhá časť Lombardie taktiež pripadla Francúzsku. Rakúsku zostalo Benátsko.
- Parma, Modena a Toskánsko mali o svojom osude rozhodnúť v plebiscite, ktorý prebehol v r.
 1860 a znamenal zjednotenie týchto štátov so Sardínskym kráľovstvom
- Apríl 1860 v Neapolskom kráľovstve ľudové povstanie proti tyranskej nadvláde
 Bourbonovcov výprava Garibaldiho a asi 1000 dobrovolníkov (výprava červených košieľ) úspech proti vojskám pápežského štátu
- 1860 na základe ľudového hlasovania bolo južné Taliansko so Sicíliou pripojené ku Sardínskemu kráľovstvu, v tom istom roku sa ku vznikajúcemu talianskemu štátu pridala aj Umbria.
- Viktor Emanuel II. Kráľ Talianska, celotaliansky parlament so sídlom v Turíne

- Zjednoteniu pomohol aj konflikt na medzinárodnej scéne Prusko vs Rakúsko > 1866 Bitka pri
 Hradci Králová Otto von Bismarck chcel oslabiť pozíciu Rakúska v Nemeckom spolku >
 Taliansko získalo Benátsko (museli sa vzdať Istrie a Tirolska)
- Ešte pápežský štát Francúzska vojenská nadvláda vypuknutie Francúzsko-Pruskej vojny stiahnutie jednotiek OBSADENIE RÍMA > hlavné mesto Talianska (1870)
- Zlé vzťahy s Vatikánom (0,4 ha) obnovenie vzťahov až 1929 Bennito Mussolini a Pius XI. lateránske zmluv
- Taliansko uznalo Vatikán ako suverénny štát získali finančné odškodnenia, Vatikán uznal Rím ako hlavné mesto Talianska
- Zjednotenie otvorilo cesty ku hospodárskemu rozvoju menej vyspelých častí > nevyšlo S bol industrializovaný a prekvital, zatiaľ čo juh bol poľnohospodársky naďalej a nerozvíjal sa > rozdiel je viditeľný dodnes